

Publicerad 2017-03-27 20:42 av Joakimnordbrandt

La Lucena

Det var redan långt efter midnatt. Jag satt i mitt bås vid fönstret på min favoritbar La Lucena. Jag hade precis druckit upp min sista drink för kvällen. Bortsett från jag själv och en yngre herre som satt vid bardisken var det folktomt. Jag var inne på min andra cigarett, försökte sluta. Mannen i baren såg ut att vara full av raseri. Det syntes i hans ögon. Om han hade kunnat så skulle han ha förintat världen i ett enda svep. Man måste respektera en sådan vrede. Den är uråldrig och alltigenom livsfarlig. Han tömde sitt glas och nästan slängde det ifrån sig så att det gled iväg längst med bardisken. Han tog upp sin plånbok och la fram en stor bunt med sedlar. Sen gick han. Minnet av den där mannen har sedan dess förföljt mig. Jag fick aldrig veta vad som låg bakom hans vrede, det brinnande hatet. Det har alltid frustrerat mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Joakimnordbrandt med Poeter.se id #87879 innehar upphovsrätten